

Til Folketingets Europaudvalg
(kopi til Folketingets Skatteudvalg)

Supplerende grundnotat

Forslag til Rådets forordning om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 for så vidt angår særordninger for ikke-etablerede afgiftspligtige personer, der leverer teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser til ikke-afgiftspligtige personer (KOM(2012) 2).

Resumé

Rådets direktiv 2008/8/EF indeholder bestemmelser, der træder i kraft 1. januar 2015. Disse bestemmelser betyder, at momsen af alt salg af teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og elektroniske tjenesteydelser til private fra 1. januar 2015 skal betales i forbrugerens land. Efter gældende regler er det kun elektroniske ydelser solgt af ikke-EU-virksomheder til private i EU, der har denne regel, mens salg af de øvrige ydelser momses i sælgers land. For at lette afgiftsbetalingen i de lande, hvor virksomhederne ikke er etableret, men har kunder, og efter 1. januar 2015 derfor skal betale moms, er det i direktivet vedtaget, at skal der laves en webportal, som virksomhederne kan bruge til at angive og indbetale moms til alle medlemslande (mini one stop shop ordning).

For at skabe retssikkerhed, herunder sikkerhed for ensartet opbygningen af webportalen i alle medlemslande, foreslår Kommissionen en række bindende regler for anvendelsen af bestemmelserne i momsdirektivet om mini one stop shoppen, som det er nødvendigt at opnå enighed om før it-systemerne udformes.

1. Baggrund og formål

Ved Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008 blev vedtaget en lang række ændringer vedrørende leveringsstedet for ydelser, det vil sige, hvor moms af grænseoverskridende salg af ydelser skal betales. Ændringerne betød blandt andet at flere ydelser skal momses i landet, hvor kunden bor i stedet for i sælgers land. En række af ændringerne havde ikrafttræden 1. januar 2010 og 1. januar 2013. I dansk lov er disse ændringer gennemført ved lov nr. 1361 af 8. december 2009.

I forbindelse med disse ændringer er der i Rådets forordning 282/2011 vedtaget en række gennemførelsesbestemmelser.

Herudover indeholder direktiv 2008/8/EF bestemmelser der træder i kraft 1. januar 2015, hvorefter moms af alle teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og elektroniske tjenesteydelser, der sælges til private i EU, skal betales i kundens land. Efter gældende regler er det kun elektroniske ydelser solgt af ikke-EU-virksomheder

til private i EU, der har denne regel, mens salg af de øvrige ydelser momses i sælgers land.

Efter normale regler skal en virksomhed være momsregistreret i det land, hvori den skal betale moms. For at undgå at sælgere af ydelserne skal momsregistreres i alle de lande, hvor deres kunder er bosiddende, indeholder direktivet særordninger, der betyder, at sælgervirksomhederne i stedet for momsregistreringer i købernes lande, kan angive og betale moms til alle lande gennem en webportal i ét land. Der anvendes allerede en sådan one stop shop ordning for virksomheder, der ikke er etableret i EU, men sælger elektronisk leverede ydelser til private i EU.

Den nuværende ordning for ikke-EU-virksomheder skal fra 2015 udvides til også at omfatte salg af teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester. Samtidig skal EU-virksomheders salg af ydelserne til forbrugere i andre EU-lande omfattes af en tilsvarende ordning. Særordningerne kaldes samlet set ”mini-one-stop shop”.

De nuværende bestemmelser i gennemførelsesforordning 282/2011 om den gældende ordning for ikke-EU-virksomheder, skal derfor ændres og tilpasses de regler, der træder i kraft den 1. januar 2015.

Kommissionen har ved KOM (2012) 2 af 13. januar 2012 fremsat forslag til disse gennemførelsesbestemmelser ved ændring af Rådets forordning 282/2011/EU.

Forslaget er fremsat med hjemmel i Rådets direktiv 2006/112/EF, særligt artikel 397. Forslaget skal vedtages af Rådet med enstemmighed.

2. Indhold

Forslaget indeholder regler om følgende:

1. Definitioner (artikel 57a)
2. Anvendelse af særordningerne (artiklerne 57b og 57c)
3. Særordningernes anvendelsesområde (artiklerne 57d og 57e)
4. Indberetningsforpligtelser (artikel 57f)
5. Identifikation (artiklerne 57g og 57h)
6. Udelukkelse (artiklerne 58, 58a 58b og 58c)
7. Momsangivelser (artiklerne 59, 59a, 60 og 61)
8. Valuta (artikel 61a)
9. Betalinger (artiklerne 62, 63, 63a og 63b)
10. Regnskaber (artikel 63c)

Ad 1. Definitioner (artikel 57a)

I forslaget artikel 57a defineres de væsentligste begreber, som er knyttet til de nye regler om beskatningssted for teleydelser m.v. og de dertil hørende særlige ordninger for angivelse og betaling af momsen i forbindelse med grænseoverskridende salg af ydelserne. Der er tale om definition af "ikke-EU-ordning", som er one stop shop ordningen for virksomheder uden hovedsæde i EU, og "EU-ordning", som er one stop shop ordningen for virksomheder med hovedsæde i EU. Herudover angives at "særordninger" omfatter både ikke-EU-ordningen og EU-ordningen. Endelig defineres "afgiftspligtig person", som en virksomhed, der enten ikke er etableret i EU, eller ikke er etableret i forbrugslandet.

Ad 2. Anvendelse af særordningerne (artiklerne 57b og 57c)

I artikel 57b fastsættes hvilket EU-land, som en virksomhed kan eller skal udpege som sit indgangsland til one stop shoppen (identifikationsland). Virksomheder, der har etableret deres økonomiske virksomhed (hovedsæde) uden for EU, men er etableret i et eller flere EU-lande, må vælge et af disse EU-lande til identifikationsland. Virksomheder, der har deres hovedsæde i et EU-land, skal have dette land som identifikationsland.

Artikel 57c fastslår, at ophører en virksomhed med at have fast etablering i det EU-land, som den har valgt til identifikationsland, er den ikke længere bundet af dette valg.

Ad 3. Særordningernes anvendelsesområde (artiklerne 57d og 57e)

Artikel 57d præciserer, at EU-ordningen ikke må bruges ved salg til kunder i identifikationslandet og i de lande, hvor virksomheden har et fast forretningssted. Ved salg til forbrugere i de lande skal den nationale registrering bruges i forbindelse med angivelse og betaling af moms.

I artikel 57e fastsættes, at med forbehold for artikel 57d, skal EU-landene tillade, at en virksomhed anvender EU-ordningen i de tilfælde, hvor kunden er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted i et hvilket som helst andet medlemsland end det, hvor virksomheden har sit hovedsæde eller har et fast forretningssted.

Ad 4. Indberetningsforpligtelser (artikel 57f)

I artikel 57f fastsættes, at virksomhederne skal give identifikationslandet information om ændrede identifikationsoplysninger senest 30 dage efter, at virksomheden er bekendt med de ændrede oplysninger.

Ad 5. Identifikation (artiklerne 57g og 57h)

Artikel 57g præciserer i første afsnit, at en tilmelding til en af særordningerne skal have virkning fra første dag i det kvartal, der følger efter det kvartal, hvori tilmelding blev foretaget.

For at skabe lidt fleksibilitet foreslås i andet afsnit, at er der tale om førstegangssalg og dette salg sker før den 1. i det kvartal, der følger efter tilmeldingen til shoppen, skal ordningerne kunne bruges fra det første salg. Dog skal det første salg være sket i kvartalet, hvor tilmeldingen er foretaget.

Det præciseres desuden i artikel 57h, at en virksomhed altid kan vælge at stoppe med at bruge ordningerne. Meddelelse om det skal givers 10 dage før et kvartalsskifte for at få effekt fra dette. Desuden foreslås, at en virksomhed der vælger at holde op med at bruge en af ordningerne, skal være udelukket fra at bruge dem igen i mindst et kalenderår efter datoen for ophøret.

Ad 6. Udelukkelse (artiklerne 58, 58a 58b og 58c)

I artikel 58 præciseres, at identifikationslandet skal udelukke en virksomhed fra at bruge en af særordningerne med virkning fra et kvartalsskifte, når mindst ét af følgende kriterier er opfyldt:

- hvis virksomheden oplyser, at den ikke længere sælger de omhandlede ydelser,
- hvis det eller må antages, at virksomheden har ophørt med at sælge de omhandlede ydelser,
- hvis virksomheden ikke længere opfylder betingelserne for at være omfattet af særordningerne, og
- hvis virksomheden til stadighed undlader at rette sig efter reglerne for en af særordningerne.

Artikel 58a og 58b er nærmere fortolkninger af en af betingelserne for udelukkelse nævnt i direktivet.

Det præciseres i artikel 58a, at en virksomhed anses for at have ophørt sin virksomhed omfattet af ordningerne, og derfor udelukkes, hvis den ikke har haft salg i ordningerne i 2 år.

I artikel 58b angives to situationer, hvor der altid skal ske udelukkelse, fordi virksomheden gentagne gange ikke overholder reglerne og dermed ”til stadighed ikke overholder reglerne”. De to tilfælde er, hvis virksomheden for tre på hinanden følgende kvartaler ikke har indsendt momsangivelser, eller ikke har betalt det skyldige momsbeløb. Er en virksomhed udelukket efter denne bestemmelse kan først genindtræde i ordningen to år efter udelukkelsen skete.

I artikel 58c præciseres, at en udelukket virksomhed skal henvende sig direkte til forbrugsmedlemslandet i tilfælde af korrektioner m.v. for perioder, hvor virksomheden anvendte en af særordningerne.

Ad 7. Momsangivelser (artiklerne 59, 59a, 60 og 61)

I artikel 59 præciseres, at hver afgiftsperiode er en særskilt angivelsesperiode.

I artikel 59a præciseres, at hvis der ikke er salg i en afgiftsperiode, skal der stadig laves angivelse (0-angivelse).

I artikel 60 præciseres, at beløb på angivelsen ikke må rundes ned eller op.

I artikel 61 præciseres, at korrektioner til en angivelse skal foretages i selve den angivelse, der skal ændres, og ikke i efterfølgende angivelser. Herudover

foreslås, at korrektioner skal tillades gennemført i særordningerne i 5 år efter, at angivelsen blev lavet.

Ad 8. Valuta (artikel 61a)

I artikel 61a præciseres, at når et ikke-euro land vælger, at der skal angives i national valuta, skal dette gælde alle de afgiftspligtige personer.

Ad 9. Betalinger (artiklerne 62, 63, 63a og 63b)

I artikel 62 præciseres, at momsbetalinger skal knyttes til en specifik angivelse og efterfølgende rettelse i betalingen skal ligeledes knyttes til den specifikke angivelse, som betalingen vedrører. Hver betaling skal henvise til angivelsens referencenummer.

I artikel 63 præciseres, at hvis en virksomhed betaler identifikationslandet flere penge end den skal ifølge angivelsen, så skal identifikationslandet betale det for meget indbetalte beløb tilbage. Kun hvis det opdages, at beløbet er forkert efter at identifikationslandet har sendt pengene videre til forbrugslandet, er det forbrugslandet, der skal tilbagebetale virksomheden.

Artikel 63a præciserer, at alle betalinger fra virksomheder skal gå til identifikationslandet. Indbetales der færre penge end angivelsen viser, skal identifikationslandet sende virksomheden en automatisk rykker, hvor der gøres opmærksom på dette. Hvis der skal gøres yderligere overfor virksomheden, er det op til forbrugslandet.

I artikel 63b præciseres, at renter, bøder m.v., skal betales direkte til forbrugslandet.

Ad 10. Regnskaber (artikel 63c)

I artikel 63c er en liste over regnskabsoplysninger, der skal gemmes i de 10 år, som er anført i momsdirektivet. Informationen skal gemmes sådan, at myndighederne kan få dem uden forsinkelse og for hver enkelt ydelse.

3. Nærhedsprincippet

Forslaget falder ikke under EU's enekompetence. Målet med forslaget er at sikre, at momsdirektivets regler om mini one stop shop ordningen, der skal træde i kraft den 1. januar 2015, gennemføres på en koordineret og ensartet måde i medlemslandene. Kommissionen vurderer, at kun en indsats på EU-plan kan sikre, at mini one stop ordningen kommer til at fungere korrekt, sådan at der sker ligebehandling af virksomhederne og borgerne i EU.

Kommissionen vurderer derfor, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Regeringen vurderer ligeledes, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, idet en ensartet gennemførelse af bestemmelserne om mini one stop shop ordningen er nødvendig for, at den kan fungere korrekt.

4. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Momsdirektivets bestemmelser om mini one stop shop ordningen, som blev vedtaget som en del af Rådets direktiv 2008/8/EF, kræver gennemførelse i dansk ret gennem ændringer i momsloven. Et forslag til ændring af momsloven forventes fremsat i 2013.

Nærværende forslaget til ændring af gennemførelsesbestemmelserne vurderes ikke i sig selv at nødvendiggøre dansk lovgivning. I bemærkningerne til lovforslag L 19 fremsat 7. oktober 2009 (vedtaget som lov nr. 1361 af 8. december 2009), som havde til formål at gennemføre de dele af direktiv 2008/8/EF, der skulle træde i kraft 1. januar 2010 og 1. januar 2013, var en kort beskrivelse af de ændringer, der skal træde i kraft 1. januar 2015, samt oplysning om, at Folketingets Finansudvalg ved et fortroligt aktstykke i august 2009 var orienteret om den skønsmæssige omkostning til opbygning af IT-systemet nødvendigt for mini one stop shop ordningen.

5. Forslaget konsekvenser for statsfinanserne, samfundsøkonomien, erhvervslivet, miljøet eller beskyttelsesniveauet

Forslaget indeholder gennemførelsesbestemmelser til Rådets direktiv 2008/8/EF for så vidt angår den mini one stop shop ordning, som i henhold til direktivet skal træde i kraft 1. januar 2015. Konsekvenser af direktivbestemmelsernes gennemførelse i dansk ret vil blive beskrevet i forbindelse med det forslag til ændring af momsloven, der forventes fremsat i 2013, og som vil have til formål at gennemføre de bestemmelser i Rådets direktiv 2008/8/EF, som skal træde i kraft 1. januar 2015.

Nærværende forslag til gennemførelsesbestemmelser indebærer ikke i sig selv konsekvenser.

6. Høring

Forslaget er sendt i høring til en række relevante organisationer.

Forslaget har været sendt i høring hos følgende virksomheder og organisationer med høringsfrist den 19. marts 2012.

Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Danmarks Rederiforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Told- og Skatteforbund, Dansk Transport og Logistik, Danske Advokater, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, DI Handel, DI ITEK, Finans og Leasing, Finansrådet, Finanstilsynet, Foreningen af Danske Revisorer, Foreningen af Registrerede Revisorer, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen for Distance- og Internethandel, Forsikring og Pension, Håndværksrådet, Kommunernes Landsforening, Landbrug og Fødevarer, Landsorganisationen i Danmark (LO), Landsskatteretten, Politidirektøren i København, Rigsadvokaten, Rigspolitechefen, Skatterevisorforeningen, Trafikselskaberne i Danmark.

Ingen af de organisationer m.v., der har afgivet høringssvar, har haft bemærkninger til forslaget (Advokatsamfundet, Dansk Erhverv, Dansk Told- og Skatteforbund, Danske Advokater, Datatilsynet, Finanstilsynet og

Skatterevisorforeningen). Danske Advokater anfører, at det kan overvejes, om der er behov for at indføre samme smidige afregningsmulighed f.eks. for virksomheder, der foretager fjernsalg til private, der skal afgiftsberigtiges i forbrugslandet.

7. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Forslaget er gennemførelsesbestemmelser til den allerede vedtagne mini one stop ordning, og der er en generel positiv holdning hos medlemsstaterne til forslaget. Det forventes, at der er stor vilje til at opnå en hurtig enighed om forslaget.

8. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen er positiv overfor forslaget, som anses for nødvendigt for at sikre en ensartet opbygning af mini one stop shop ordningen.

9. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg i form af grund- og nærhedsnotat af 8. marts 2012.